

Protokół nr 70/2018
LXX sesji Rady Miasta Poznania
z dnia 29 czerwca 2018 r.

Punkt 1

Przedmiot: Otwarcie sesji.

Po wprowadzeniu Sztandaru Stołecznego Miasta Poznania i odegraniu hejnału **Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz** dokonał otwarcia LXX uroczystej sesji Rady Miasta Poznania zwołanej na Dzień Święta Patronów Miasta Poznania - Piotra i Pawła.

Lista obecności radnych stanowi **załącznik nr 1** do protokołu.

Porządek obrad stanowi **załącznik nr 2** do protokołu.

Punkt 2

Przedmiot: Wystąpienie Przewodniczącego Rady Stołecznego Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powitał wszystkich, którzy zechcieli przyjść na uroczystość. Szczególnie powitał parlamentarzystów wielkopolskich: panie i panów posłów oraz senatorów Rzeczypospolitej Polskiej, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej - Pana Szymona Szynkowskiego vel Sęk, Marszałka Województwa Wielkopolskiego - Marka Woźniaka, Starostę Powiatu Poznańskiego – Jana Grabkowskiego, Księdza Biskupa Damiana Bryla, dyrektora Gabinetu Wojewody - Michała Dembińskiego, reprezentantów poznańskiego korpusu konsularnego, Honorowych Obywateli Miasta Poznania - panią profesor Hannę Kóckę-Krenz i pana profesora Andrzeja Ligockiego, rektorów poznańskich wyższych uczelni, szefów zespolonej administracji rządowej, poznańskich i wojewódzkich komendantów Wojska Polskiego, Straży Pożarnej oraz Policji, przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, prezesów poznańskich sądów oraz szefów prokuratur, prezesów i dyrektorów poznańskich instytucji naukowych, oświatowych i kulturalnych oraz przedstawicieli związków zawodowych, reprezentację Kombatantów i uczestników Powstania Poznańskiego Czerwcu 1956 roku oraz II Wojny Światowej, dyrektorów miejskich i powiatowych instytucji oraz przewodniczących samorządów pomocniczych Miasta Poznania, poznańskie media, Przewodniczących RMP poprzednich kadencji - pana profesora Tomasza Sokołowskiego, pana Dariusza Lipińskiego, pana Przemysława Alexandrowicza, Prezydenta Miasta Poznania poprzedniej kadencji - pana Ryszarda Grobelnego, Prezydenta Stołecznego Miasta Poznania pana Jacka Jaśkowiaka wraz z zastępcami, panią Skarbnik oraz pana Sekretarza Miasta a także radnych Miasta Poznania, tegorocznych laureatów Honorowych Wyróżnień Miasta Poznania - pana Ryszarda Krynickiego - Honorowego Obywatela Miasta Poznania, Zasłużonych dla Miasta Poznania - pana Henryka Rozmiarka, pana profesora Romana Słowińskiego, pana Józefa Stasińskiego, pana Zenona Wechmanna, pana Tadeusza Musiała Prezesa Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego, przewodniczących kapituł, które wskazały kandydatów, tegorocznych laureatów nagród - pana Lecha Raczaka, profesora Edwarda Balcerzana, panią Monikę Michalik, pana Jerzego Wybieralskiego.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że tylko w takich odświętnych okolicznościach zebrani korzystają z gościnności poznańskiego Ratusza. Zaznaczył, że Miasto jako wspólnota lokalna rozwija się przede wszystkim dzięki wysiłkowi i staraniom znakomitej większości swoich mieszkańców. Przewodniczący podkreślił, że wśród nich dostrzec można osoby, które zasłużyły się w sposób szczególny. Ich nadzwyczajne osiągnięcia i sukcesy dalece przekraczają regionalny wymiar. Przewodniczący powiedział, że wyróżnienia honorowe nadawane są przez RMP osobnymi, specjalnymi uchwałami. Rada Miasta w ten sposób wyróżnia osoby wybitne, które w istotny sposób zasłużyły się dla Poznania i Polski. Wyróżniane są osoby, które łączą szczególne talenty, umiejętności i osiągnięcia z wysokiej próby postawą etyczną. Przewodniczący podkreślił, że w swoich decyzjach RMP stara się nie ulegać koniunkturze, tak jak i nie ulegają im osoby wyróżnione. Dla podkreślenia wagi wyróżnień Rada Stołecznego Miasta Poznania wyróżnia najwybitniejszych mieszkańców Honorowym Obywatelstwem, czy tytułem Zasłużony dla Miasta Poznania tylko raz w roku w dniu Święta Miasta, podczas uroczystej sesji. Przewodniczący podkreślił, że uchwały są dowodem wdzięczności dla osób i instytucji, które swoją, często wieloletnią, pełną poświęcenia i pasji pracą przyczyniły się do rozwoju Poznania, ale również poprzez wybitne osiągnięcia rozsławiają imię naszego Miasta. Zaznaczył, że tradycja wyróżnień honorowych sięga lat międzywojennych, po zakończeniu wojny powrócono do tej tradycji dopiero w 1991 roku. Gratulując tegorocznym wyróżnionym Przewodniczący RMP podkreślił, że znaleźli się oni obok innych, wybitnych wyróżnionych. Zaznaczył, że pierwszym Honorowym Obywatel Miasta Poznania po odzyskaniu przez Polskę niepodległości został Ignacy Jan Paderewski. Wśród Honorowych Obywateli znaleźć można min.: Prezydentów Ryszarda Kaczorowskiego i Lecha Wałęsę, tramwajarkę Helenę Przybyłek - ranną w Czerwcu 1956 roku, Jana Pawła II, kardynała Zenona Grocholewskiego, misjonarza o. Mariana Żelazka i o. Jana Górę, doktor Wandę Błońską, Tadeusza Mazowieckiego i Hannę Suchocką, profesorów Gerarda Labudę, Karola Pospieszalskiego, Lecha Trzeciakowskiego, Andrzeja Ligockiego, Jana Węglarza, Janusza Ziółkowskiego, Teresę Rabską, czy Hannę Kóckę-Krenz, Przemysława Bystrzyckiego, Stanisława Barańczaka, Izabelę Cywińską, Agnieszkę Duczmal, Jana Nowaka Jeziorańskiego, Stefana Stuligrosza. Przewodniczący wymienił również Zasłużonych Dla Miasta Poznania z lat ubiegłych. Na zakończenie Przewodniczący RMP jeszcze raz podkreślił wagę wyróżnień, które zostaną wręczone. Wyraził nadzieję, iż coroczne uroczystości nie są jedynie rutynowymi spotkaniami. Zaznaczył, że mieszkańcy Poznania chcą się od wyróżnionych uczyć, podziwiać ich a Miasto chce ich pokazywać jako przykład w jaki sposób można przekształcać świat wokół siebie.

Punkt 3

Przedmiot: Wystąpienie Prezydenta Stołecznego Miasta Poznania.

Prezydent Miasta Poznania Jacek Jaśkowiak powiedział, że siedemdziesiąta uroczysta sesja Rady Miasta Poznania to wyjątkowe spotkanie. Jego szczególny charakter przejawia się poprzez częstsze, niż to bywa zazwyczaj wyrażanie życzliwych gestów płynących prosto z serca. Prezydent zaznaczył, że spoglądając z perspektywy blisko czterech lat chciałby wszystkim zebranym podziękować za dobrą współpracę, konstruktywną krytykę, odwagę, zaufanie i wolę podjęcia ryzyka. Prezydent powiedział, że w taki właśnie sposób postrzega udzielenie poparcia dla wielu jego projektów, budzących często kontrowersje lub niemających pełnego społecznego poparcia. Prezydent zaznaczył, że takie przykłady można mnożyć. Prezydent dodał, że nie wszyscy podzielali jego wizję Miasta, wiele osób wyrażało uzasadnione wątpliwości w powodzenie tych zamierzeń. Prezydent podkreślił, że to rozumie, ponieważ w samorządzie dyskusja jest rzeczą normalną i pożądaną, ale najważniejsze jest to,

że otrzymał kredyt zaufania i wiele przedsięwzięć udało się wspólnie zrealizować. Prezydent wyraził przekonanie, że kluczem do sukcesu jest działanie dla dobra Poznania i jego mieszkańców. Zaznaczył, że ma ono charakter uniwersalny, nie pomija nikogo niezależnie od wyznawanych poglądów. Prezydent powiedział, że otwarcie na różnorodność oraz wpisane w poznański etos działanie na rzecz społecznego pożytku jest mocną stroną i dumą Poznaniaków. Dodał, że taki wizerunek Poznania budowany jest dzięki wspólnemu działaniu zebranych gości.

Punkt 4

Przedmiot: Wręczenie Wyróżnień Honorowych Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że zgodnie z uchwałą Rady Miasta Poznania Honorowym Obywatelom Miasta Poznania został pan Ryszard Krynicki. Ryszard Krynicki urodził się 28 czerwca 1943 roku w St. Valentin w Austrii, gdzie jego rodzice przebywali w obozie pracy. Po wojnie zdał maturę w Gorzowie Wielkopolskim, po maturze podjął studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ryszard Krynicki najdłuższy czas spędził w Poznaniu, jest poetą, tłumaczem i wydawcą. Należy do poetów nowej fali, zwanych również pokoleniem '68, czyli twórców, którzy debiutowali w drugiej połowie '60 roku. Ryszard Krynicki zadebiutował w roku 1964 w dwutygodniku mówionym Struktury Drugie, drukiem debiutował w roku 1966 „Aczkołwiek uszy łakną chleba” zamieszczonym w czasopiśmie Nurt. Pierwszym tomem poetyckim był wydany w roku 1968 tom „Pęd pogoni, pęd ucieczki” już z ingerencjami cenzury. Kolejny to „Akt urodzenia” wydany w Wydawnictwie Poznańskim, również z ingerencjami cenzury. Ryszard Krynicki pracował w Poznaniu w Bibliotece Kórnickiej, Polskiej Akademii Nauk, w Bibliotece Raczyńskich oraz Bibliotece Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Pracował również w redakcji dwutygodnika Student. W latach 70-tych i 80-tych był członkiem opozycji związanym z działalnością podziemną drugoobiegową. Był inwigilowany przez służby bezpieczeństwa, przeprowadzono rewizję w jego domu. Przewodniczący podkreślił, że jednym z bardziej dotkliwych wydarzeń było uniemożliwienie Krynickiemu wyjazdu na stypendium. Ryszard Krynicki został wybrany na to stypendium przez Zbigniewa Herberta. Przewodniczący powiedział, że Ryszard Krynicki podpisał List 59, który sprzeciwiał się zmianom w Konstytucji PRL - za ten czyn został objęty zakazem druku, który trwał od 1976 do 1980 roku. Był również współpracownikiem Komitetu Obrony Robotników. Publikował poza oficjalnym obiegiem w piśmie Zapis, w imigracyjnych pismach, takich jak Oficyna poetów i malarzy w Londynie, Zeszyty literackie, Pogląd. Działalność translatorska Ryszarda Krynickiego związana jest przede wszystkim z twórczością Bertolta Brechta. Przewodniczący podkreślił, że związki Ryszarda Krynickiego z Wielkopolską to również działalność w okresie Solidarności - był wtedy członkiem Komitetu Obchodów 25 rocznicy obchodów Poznańskiego Czerwca '56 roku. Krynicki pracował również w poznańskich pismach. Od końca lat 80-tych prowadzi wraz z żoną Wydawnictwo a5. Pod redakcją Krynickiego ukazują się tomy najwybitniejszych polskich poetów: Zbigniewa Herberta, Wisławy Szymborskiej, Stanisława Barańczaka i wielu innych. Ryszard Krynicki jest członkiem Polskiej Akademii Umiejętności oraz laureatem wielu nagród m.in. Niezależnej Nagrody Literackiej Poetów, Kulturalnej Nagrody Solidarności, Międzynarodowej Nagrody Literackiej im. Zbigniewa Herberta. Przewodniczący podkreślił, że Krynicki otrzymał ministerialny medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis. Przewodniczący odczytał treść dyplomu wręczanego Ryszardowi Krynickiemu: „Wyrażając uznanie dla wybitnego dorobku literackiego i edytorskiego oraz głęboki szacunek dla niezłomnej postawy w trudnych latach naszej historii, Rada Stołecznego Miasta Poznania

na sesji 22 maja 2018 roku nadała Panu Ryszardowi Krynickiemu Honorowe Obywatelstwo Miasta Poznania”.

Ryszard Krynicki podziękował za wielkie wyróżnienie, którego się nie spodziewał. Powiedział, że zamiast mowy dziękczynnej chciałby odczytać jeden wiersz, który jest poświęcony pamięci Romana Strzałkowskiego. Ryszard Krynicki zaznaczył, że napisał go w połowie lat 70-tych po rozmowie ze Stanisławem Barańczakiem. Podkreślił, iż nie wiedział wcześniej, że Stanisław Barańczak i Roman Strzałkowski się znali, byli bliskimi sąsiadami i spotykali się na podwórku budynku przy ulicy Kościuszki. Ryszard Krynicki zacytował rzeczony wiersz: „O dni i lata, Ty, nie - ja, ja byłem daleko, o godziny, dni, kiedy wzięłeś sztandar z rąk rannej tramwajarki, gdy ginąłeś, zastrzelony w urzędzie nicości, nie, nic dotąd nie słyszałem o tobie, i nie myślałem, że będę coraz dalej i dalej, o sekundy krwi, o dni i lata, jakie mi zostaną, żeby ukończyć twoją siódmą klasę, żeby nie bać się żyć, nie bać się, żyć”.

Punkt 5

Przedmiot: Wręczenie Nagrody Naukowej Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że pierwszy tytuł odbierze Henryk Rozmiarek, wybitny polski sportowiec, zawodnik a później trener piłki ręcznej, który urodził się w Poznaniu w roku 1949. Pasję do piłki ręcznej rozwijał pod okiem Aleksandra Wiecanowskiego. Przewodniczący podkreślił, że Henryk Rozmiarek swoje życie zawodowe związał przede wszystkim z dwoma poznańskimi klubami - Grunwaldem i Posnanią. W 1969 roku został powołany do kadry narodowej. W Reprezentacji Polski rozegrał łącznie 177 meczy, w barwach Grunwaldu został Mistrzem Polski, jest jedynym piłkarzem ręcznym w historii Polski, który był uczestnikiem trzech kolejnych igrzysk olimpijskich (brązowy medalista). Przewodniczący zaznaczył, że Henryk Rozmiarek grał również w niemieckim klubie PSV Hannover. Po zakończeniu kariery sportowej realizował się jako trener w polskich i zagranicznych klubach, w ekstraklasie oraz w pierwszej lidze. Trenował w klubach niemieckich i polskich, był trenerem reprezentacji młodzieżowej kobiet. Został odznaczony srebrnym krzyżem zasługi oraz wyróżniony tytułem Zasłużonego Mistrza Sportu a także medalem za Wybitne Osiągnięcia Sportowe. Przewodniczący odczytał treść dyplomu wręczanego Henrykowi Rozmiarowi: „W uznaniu zasług dla rozwoju sportu ze szczególnym uwzględnieniem wieloletniej kariery reprezentanta Polski w piłce ręcznej, Rada Stołecznego Miasta Poznania na sesji w dniu 22 maja 2018 roku nadała panu Henrykowi Rozmiarkowi tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania”.

Henryk Rozmiarek podziękował za przyznany tytuł. Zaznaczył, że urodził się, wychowywał i kształcił w Poznaniu. Dodał, iż przez kolegów z reprezentacji nazywany był „pyrą z Poznania”, ale był z tego dumny, ponieważ mógł reprezentować Poznań i zawsze do niego wrócić. Henryk Rozmiarek powiedział, że poza pracą w Niemczech, pracował również w Kanadzie, Grecji, ale współpracował z różnymi reprezentacjami Polski seniorów, senierek. Dodał, że obecnie stara się pomagać w Wojewódzkim Okręgowym Związku. Dodał, że w Poznaniu kształciło się wielu bardzo dobrych sportowców. Henryk Rozmiarek zaznaczył, że być może jest to najważniejsze wyróżnienie, jakie otrzymał w życiu.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że kolejny tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania Rada nadała panu profesorowi Romanowi Słowińskiemu. Przewodniczący podkreślił, że pan profesor jest rodowitym Poznaniakiem, urodził się w marcu 1952 roku, jest absolwentem Politechniki Poznańskiej Wydziału Elektrycznego. W 1977 roku uzyskał tytuł

doktora w dziedzinie informatyki, cztery lata później uzyskał habilitację a w 1989 roku uzyskał tytuł profesora. Od 1991 roku zajmuje stanowisko profesora zwyczajnego na Politechnice Poznańskiej. W 2000 roku profesor Roman Słowiński otrzymał tytuł doktor honoris causa w Belgii, w roku 2001 ten tytuł przyznała mu również senat Université de Paris Dauphine. Uniwersytety te należą do wiodących w Europie w dziedzinie informatyki i wspomagania decyzji. Przewodniczący zaznaczył, że Roman Słowiński w roku 2004 został członkiem korespondentem a w roku 2013 członkiem rzeczywistym PAN. Od 2011 roku jest Prezesem Oddziału Polskiej Akademii Nauk, wybranym na Przewodniczącego Komitetu Informatyki PAN w kadencji 2016-2019. W roku 2013 został członkiem Europejskiej Akademii Nauk „Academia Europaea” - jest to prestiżowa organizacja, która wśród swoich członków skupia 52 noblistów. Przewodniczący powiedział, że profesor jest założycielem i kierownikiem Zakładu Inteligentnych Systemów Wspomagania Decyzji w Instytucie Informatyki Politechniki Poznańskiej, twórcą Szkoły Naukowej Inteligentnego Wspomagania Decyzji, która łączy badania operacyjne, inteligencję obliczeniową i nowe technologie informatyczne. Jest między innymi autorem oryginalnej metodyki wspomagania decyzji zwanej nominacyjną teorią zbiorów przybliżonych. Za to osiągnięcie profesor Słowiński otrzymał w 2005 roku Nagrodę Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, czyli nagrodę nazywaną Polskim Noblem. Profesor w swoim dorobku posiada wiele książek i publikacji, baza naukowa Web of Science donosi o ponad 5100 cytowaniach prac pana profesora. Za swoją działalność Roman Słowiński otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. Złoty Medal Association of European Operational Research Societies, Nagrodę Naukową Miasta Poznania. Jest także laureatem Nagrody Naukowej Prezesa PAN za rok 2016. Przewodniczący odczytał treść dyplomu wręczanego profesorowi Romanowi Słowińskiemu: „Wyrażając uznanie dla wybitnego dorobku naukowego oraz doceniając zasługi dla rozwoju poznańskiego ośrodka akademickiego, Rada Stołecznego Miasta Poznania na sesji w dniu 22 maja 2018 roku nadała panu profesorowi Romanowi Słowińskiemu tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania”.

Profesor Roman Słowiński podziękował za przyznanie wyróżnienia. Profesor wyraził zadowolenie z tego, że jego praca liczy się dla Poznania i jego mieszkańców. Dodał, że lubi poszerzać granice wiedzy we współpracy z młodymi adeptami nauki. Zaznaczył, że współpraca ze studentami i doktorantami jest przywilejem jego zawodu. Zaznaczył, że nauczyciele akademicki i opiekunowie naukowemu doktorantów nie tyle przekazują im swoją wiedzę, ile ducha poszukiwania prawdy i tak doprowadzają ich na próg ich własnej kreatywności. Profesor powiedział, że satysfakcję czerpie również z upowszechniania nauki, którą stara się włączyć do dyskusji na tematy fundamentalne. Zdaniem profesora w takiej dyskusji konieczne są fakty naukowe, ale także busola moralna, ponieważ są to dwie składowe niezbędne do poznawania prawdy. Profesor powiedział, że takie dyskusje prowadzone są w PAN w Poznaniu, który ma zaszczyt reprezentować od ośmiu lat. Profesor włączył do tego wyróżnienia swoją żonę Teresę, z którą wychował czworo dzieci. Zaznaczył, że bez oparcia w rodzinie nie byłby w stanie rozładowywać napięć, jakie generuje praca naukowa.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że tytuł Zasłużonego dla Miasta Poznania otrzymuje również pan Józef Stasiński, artysta specjalizujący się w medalierstwie. Józef Stasiński jest autorem plaket, rzeźb, płaskorzeźb i pomników monumentalnych. Urodził się w Poznaniu w roku 1927, studia rozpoczął w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, ale ukończył je na Wydziale Rzeźby w Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w roku 1954. Do Poznania wrócił po studiach i przez pierwsze dwadzieścia lat pracy zawodowej uczył w Liceum Sztuk Plastycznych, później został wykładowcą w Instytucie Architektury Politechniki Poznańskiej, gdzie w 1992 roku otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego. Przewodniczący podkreślił, że Józef Stasiński znany jest przede

wszystkim ze swojej sztuki medalierskiej. Każdy ze swych medali oznacza słowem „opus”, nadaje mu numer i opatruje podpisem ST. Pierwszy medal wykonał w roku 1950 i do tej pory stworzył ich blisko dwa tysiące. Przewodniczący dodał, że w 1954 roku wraz ze Zbigniewem Bednarowiczem wygrał konkurs na wystrój plastyczny elewacji kamieniczek na Starym Rynku. Wiele z najcenniejszych medali wykonał w seriach tematycznych np.: „Poznań w 1000-lecie państwa polskiego”, „Wielcy ludzie Poznania i Wielkopolski” - znajdują się w nich prace poświęcone np. Wiktorowi Dedze, Stefanowi Stuligroszowi, czy Józefowi Wybickiemu. Przewodniczący podkreślił, że laureat jest także twórcą dwudziestu sześciu medali pontyfikalnych Jana Pawła II. Dzieła Stasińskiego ukazują czyny wybitnych postaci, wydarzenia historyczne związane z Poznaniem i Wielkopolską, ale dotyczą też zagadnień uniwersalnych. Oprócz tematyki historycznej Józef Stasiński nawiązuje też do kwestii kościelno-religijnych, jest autorem kilkunastu figur Madonny, kilku dróg krzyżowych oraz tabernakulów. Dla poznańskiej katedry wykonał pomnik księdza kardynała Augusta Hlonda, drogę krzyżową, ołtarz Chrystusa a także monumentalny krucyfiks mieszczący się w katedralnej krypcie arcybiskupów. Do najbardziej znanych dzieł artysty należy również Wielki Pomnik Ofiar Faszyzmu, który znajduje się w miejscu byłego obozu hitlerowskiego w Chełmnie nad Nerem. Przewodniczący powiedział, że dorobek twórczy Józefa Stasińskiego był wystawiany we wszystkich większych miastach Polski, ale także za granicą m.in. w Berlinie, Brnie, Lipsku, Hadze, Lyonie, Mediolanie, Moskwie, New Delhi, Odessie, Paryżu i Wiedniu. Przewodniczący odczytał treść dyplomu wręczanego Józefowi Stasińskiemu: „Wyrażając uznanie dla osiągnięć artystycznych, Rada Stołecznego Miasta Poznania na sesji w dniu 22 maja 2018 roku nadała panu Józefowi Stasińskiemu tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania”.

Józef Stasiński powiedział, że bardzo przyjemnie jest cieszyć się uznaniem w Mieście, z którym jest się związanym od pokoleń. Dodał, że jego ojciec jako młody chłopak w 1918 roku jechał niemieckim pociągiem pod Verdun, ale uciekł z niego i przystąpił do Powstania Wielkopolskiego. Po powstaniu pozostał w wojsku. Józef Stasiński zaznaczył, że urodził się w koszarach 58 Pułku Piechoty i całe życie, poza trzema latami wojny, kiedy został wysłany do pracy przymusowej, spędził w Poznaniu. Józef Stasiński wyraził zadowolenie z faktu, że jego praca zyskuje uznanie. Zaznaczył, że wiele można ukazać za pomocą medali.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz przedstawił zebrany życiorys Zenona Wechmanna. Powiedział, że Zenon Wechmann urodził się w 1927 roku. W latach 1935-1939 był zuchem, następnie wstąpił do V Hufca Harcerskiego im. Księcia Józefa Poniatowskiego. Podczas hitlerowskiej okupacji był przymusowym robotnikiem w niemieckich zakładach Centra w Poznaniu. Przewodniczący podkreślił, że Zenon Wechmann pracę łączył z nauką na tajnych kompletach i działalnością patriotyczną. Po wojnie kontynuował naukę oraz aktywnie uczestniczył w życiu ZHP, służył w Poznańskiej Piątce. Kiedy władze PRL podjęły decyzję o likwidacji ZHP - wystąpił przeciwko włączeniu zuchów do Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej. W latach 1950-1952 podjął konspiracyjną działalność harcerską. Zaangażowana działalność oraz opór wobec komunistycznej władzy stały się przyczyną jego aresztowania w roku 1952. W styczniu 1953 roku został skazany na karę siedmiu lat pozbawienia wolności, trzy lata utraty praw publicznych oraz pozbawienie mienia. Wyrok odsiadywał w zakładzie karnym w Rawiczu, gdzie stosowano wobec niego przemoc fizyczną i psychiczną. Przewodniczący dodał, że Zenon Wechmann odbywał karę również w zakładach pracy dla więźniów politycznych w Potylicach i Piechcinie-Bielawach, został warunkowo zwolniony z reszty kary w lutym 1955 roku. Ciężkie doświadczenia więzienne nie złamały jego charakteru, ani woli prowadzenia dalszej działalności niepodległościowej - brał czynny udział w wydarzeniach Czerwca 1956 roku, w latach stanu wojennego działał w strukturach

konspiracyjnych na rzecz internowanych i ich rodzin, jego działalność polegała również na kolportowaniu niezależnych wydawnictw. Przewodniczący powiedział, że Zenon Wechmann od samego początku istnienia Wielkopolskiego Oddziału Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego działa w jego strukturach. Jest wieloletnim wiceprezesem oraz prezesem tego związku a także przewodniczy Wojewódzkiej Radzie Kombatantów i Osób Represjonowanych przy Marszałku Województwa Wielkopolskiego. W 2016 roku został odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności. Działając w wymienionych strukturach Zenon Wechmann pracuje na rzecz pielęgnowania pamięci o tamtych czasach, jak również bierze udział w wielu spotkaniach, które mają cel edukacyjny wśród dzieci i młodzieży. Przewodniczący odczytał treść dyplomu wręczanego Zenonowi Wechmannowi: „Wyrażając uznanie dla walecznej postawy i służby w obronie ojczyzny w czasie II Wojny Światowej oraz pełnej poświęcenia pracy na rzecz środowisk kombatanckich, Rada Stołecznego Miasta Poznania nadała panu Zenonowi Wechmannowi tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania”.

Zenon Wechmann powiedział, że najważniejszym w życiu człowieka jest niesienie pomocy innym ludziom. Podkreślił, że nie spodziewał się tego wyróżnienia i dziękuje za takie uznanie. Zenon Wechmann zaznaczył, że los jest różny, ale życie musi być pełne i dlatego jego wolą oraz wolą wszystkich, z którymi współpracował jest pielęgnowanie pamięci tych wszystkich, którzy po 1945 roku stanęli w szranki i zostali zamęczeni. Zaznaczył, że to właśnie o nich musimy dzisiaj szczególnie pamiętać. Zenon Wechmann dodał, że byli to ludzie, którzy najczęściej działali indywidualnie. Część z nich była harcerzami, część przeszła represje związane z okupacją niemiecką i sowiecką. Nie zgodzili się na nowy porządek narzucony im w 1945 roku. Zenon Wechmann powiedział, że wszystko, co przeżył umacniało go w pielęgnowaniu pamięci. Poruszył kwestię tablicy na ulicy Św. Marcina, która została ukradzioną. Tablica ta pochodziła z dawnej szkoły mieszczącej się na tej ulicy. Zenon Wechmann wyraził nadzieję, iż przy wspólnej działalności, wspólnym wysiłku i wkładzie finansowym tę tablicę pamięci będzie można przywrócić. Raz jeszcze podziękował za wyróżnienie.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz powiedział, że tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania jest przyznawany osobom, ale może on zostać przyznany także organizacji, czy stowarzyszeniu. W związku z powyższym Rada Miasta Poznania zdecydowała o przyznaniu tytułu Towarzystwu Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918-1919. Przewodniczący podkreślił, że Towarzystwo zostało powołane 30 stycznia 1989 roku. Obecnie organizacja skupia ponad 2,5 tys. członków w 84 kołach, siedziba zarządu głównego mieści się w Poznaniu. Wśród celów Towarzystwa wymienić można: krzewienie wiedzy i kultywowanie pamięci o zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim oraz popularyzowanie w społeczeństwie a zwłaszcza wśród młodego pokolenia wartości, które przyświecały bohaterskim czynom i życiu powstańców. Przewodniczący dodał, że Towarzystwo organizuje liczne odczyty i prelekcje, które przyczyniają się do popularyzowania historii o Powstaniu Wielkopolskim oraz o jego uczestnikach; współdziała z władzami państwowymi i samorządowymi w organizacji obchodów rocznic wybuchu Powstania Wielkopolskiego oraz zapewnieniu opieki nad pomnikami i miejscami pamięci zrywu; inspirowanie działalności badawczą i wydawniczą przyczyniając się do upowszechniania wiedzy o Powstaniu w prasie, radiu i telewizji; organizuje liczne konkursy, wystawy i wydarzenia; gromadzi różnego rodzaju dokumenty, fotografie oraz inne przedmioty, które mają związek z Powstaniem. Towarzystwo współdziała również z muzeami a także z instytucjami kultury i nauki; wspiera wychowawczą działalność szkół, jednostek harcerskich oraz innych instytucji, które noszą imię Powstańców Wielkopolskich; prowadzi działalność wydawniczą. Przewodniczący powiedział, że w 1996 roku zarząd główny Towarzystwa ustanowił Nagrodę Honorową „Dobosz Powstania

Wielkopolskiego”. Jest ona przyznawana po to, aby inspirować i honorować osoby oraz instytucje, które wyróżniają się ciekawymi a także znaczącymi działaniami popularyzatorskimi, twórczymi i naukowymi związanymi z Powstaniem Wielkopolskim. Nagroda przyznawana jest za działalność naukową, inicjatywy badawcze i wydawnicze, publikacje książkowe, podejmowanie w pracy twórczej tematyki Powstania Wielkopolskiego oraz trwałe inicjatywy o znaczeniu krajowym i regionalnym. Przewodniczący powiedział, że decyzja o nadaniu tytułu nie jest w oderwaniu od tegorocznej rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego. Nagrodę w imieniu Towarzystwa odebrał Prezes Towarzystwa Pamięci Powstania Wielkopolskiego, pan Tadeusz Musiał. Przewodniczący odczytał treść wręczanego dyplomu: „W uznaniu zasług dla pełnej poświęcenia wieloletniej działalności na rzecz krzewienia wiedzy i kultywowania pamięci o zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim, Rada Stołecznego Miasta Poznania nadała Towarzystwu Pamięci Powstania Wielkopolskiego 1918 -1919 tytuł Zasłużony dla Miasta Poznania”.

Tadeusz Musiał w imieniu swoim, pana Stefana Barłoga, wieloletniego prezesa zarządu głównego oraz pana Piotra Wojtczaka, sekretarza generalnego zarządu głównego Towarzystwa podziękował za otrzymany tytuł. Powiedział, że traktuje go jako wyraz uznania i akceptacji trzydziestoletnich działań, które mają na celu kultywowanie pamięci o zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim i jego bohaterach oraz o tym, co Powstańcy uczynili dla całej ojczyzny. Tadeusz Musiał zaznaczył, że tytuł oznacza również wezwanie do dalszej aktywności.

Punkt 6

Przedmiot: Wręczenie Nagrody Naukowej Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz poprosił profesora Stanisława Lorenca o przedstawienie laureata Nagrody Naukowej Miasta Poznania.

Profesor Stanisław Lorenc poinformował, że kapituła Nagrody Naukowej Miasta Poznania wskazała książkę będącą monografią naukową, którą do nagrody zgłosił Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej UAM. Autorem tej monografii jest pan prof. dr hab. Edward Balcerzan. Książka stanowi podsumowanie ponad półwiecznych dokonań prof. Balcerzana w dziedzinie badań literackich. Prof. Balcerzan stał się współtwórcą polskiej szkoły strukturalistycznej. Poprzez strukturalizm profesor zwraca uwagę na znaczenie kompozycji dzieł literackich jako samodzielnego faktu artystycznego. Stanisław Lorenc dodał, że monografia zawiera mistrzowskie interpretacje dzieł pochodzących z wszystkich epok literatury polskiej i ma olbrzymie znaczenie dla promocji polskiej literatury oraz poznańskiej humanistyki za granicą.

Profesor Edward Balcerzan podziękował za nadany tytuł. Zaznaczył, że nagroda budzi wiele radosnych wzruszeń, ponieważ jest to nagroda Miasta Poznania. Powiedział, że w lipcu tego roku miną 62 lata, kiedy rocznik maturzystów 1956 roku rozpoczął studia. Zaznaczył, że prawie $\frac{3}{4}$ swojego życia spędził w Poznaniu. Profesor Edward Balcerzan podkreślił, że „mieszkać w mieście” oznacza, iż miasto swoim życiem wpłata się do życia pojedynczego człowieka a życie pojedynczego człowieka jest minimalnym śladem życia tego miasta. Dodał, że odbiera nagrodę Miasta Poznania jako wyciągniętą rękę - miły gest. Drugim powodem do wzruszenia dla profesora był fakt, że została mu przyznana Nagroda Naukowa, którą tym razem otrzymuje humanista. Zaznaczył, że humaniści mają trochę trudniej, ponieważ często zarzuca się im, że to, co uprawiają jest rodzajem sztuki. Profesor zaznaczył, że stara się odnaleźć naukowość swojej dyscypliny zakładając, że co istnieje zasługuje na naukę.

Punkt 7

Przedmiot: Wręczenie Nagrody Artystycznej Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz poprosił profesora Romana Kubickiego o przedstawienie laureata Nagrody Artystycznej Miasta Poznania.

Profesor Roman Kubicki poinformował, że Nagrodę Artystyczną Miasta Poznania otrzymał pan Lech Raczak. Odnosząc się do wiersza cytowanego przez Ryszarda Krynickiego powiedział, że pan Lech Raczak nigdy nie bał się żyć i także teraz nie boi się żyć. Pokazuje również jak współtworzyć naszą ojczyznę. Profesor Roman Kubicki odczytał treść wręczanego dyplomu: „Decyzją z dnia 25 maja 2018 roku kapituły Nagrody Artystycznej Miasta Poznania, Nagrodę Artystyczną Miasta Poznania otrzymuje Lech Raczak za wybitne osiągnięcia w dziedzinie teatru a przede wszystkim przywracanie wiary w to, że sztuka ma zdolność przenoszenia nas z doraźnej rzeczywistości do świata uniwersalnego”.

Lech Raczak podziękował za przyznanie nagrody, jednak podkreślił, że powinien odbierać ją z wyrzutami sumienia. Zaznaczył, że jego życie jest związane z Poznaniem, ale od momentu, kiedy w latach 80-tych znalazł się na emigracji, wraca, ale stara się uciec z Poznania. Dodał, że większość spektakli organizuje w innych miastach. Lech Raczak powiedział, że jest jednak coś, co przyciąga go do Poznania. Podkreślił, że z pewnym niedowierzaniem przyjął wiadomość o nagrodzie, ponieważ znajduje się tutaj tylko część jego aktywności, ale cieszy się, że ta aktywność jest dla Poznaniaków ważna.

Punkt 8

Przedmiot: Wręczenie Nagrody Sportowej Miasta Poznania.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz poprosił dr Wojciecha Chomicza o przedstawienie laureata Nagrody Sportowej Miasta Poznania.

Wojciech Chomicz podziękował Wydziałowi Sportu Urzędu Miasta za udzielone wsparcie administracyjne oraz członkom kapituły. Poinformował, że Nagrodę Sportową Miasta Poznania otrzymuje pani Monika Michalik. Dodał, że ze względów rodzinnych pani Monika Michalik nie może osobiście odebrać nagrody, dlatego nagrodę odbierze przedstawiciel Klubu WKS Grunwald. Wojciech Chomicz powiedział również, że nagrodę dla trenera otrzymuje pan Jerzy Wybieralski.

Jerzy Wybieralski powiedział, że od pięćdziesięciu lat jest związany z hokejem. Do klubu trafił za namową starszego brata. Zaznaczył, że on oraz dwóch jego braci wystąpili w trójkę na Mistrzostwach Świata w Argentynie w 1978 roku, co było ewenementem. Podkreślił, że on oraz członkowie jego rodziny startowali na igrzyskach olimpijskich. Jerzy Wybieralski powiedział, że Wybieralscy to nie tylko hokeiści, ale i działacze. Powiedział również, że jest dumny z tego, iż sekcja hokeja na trawie od dziewięćdziesięciu pięciu lat funkcjonuje w poznańskim Klubie Warta. Przekazał nagrodę środowisku hokejowemu, ponieważ stolicą hokeju na trawie jest Poznań a nie Warszawa.

Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz poprosił pana pułkownika Szadkowskiego o odebranie nagrody dla pani Moniki Michalik.

Pułkownik Szadkowski powiedział, że pani Monika Michalik ubolewa, iż osobiście nie może odebrać tej nagrody. Zaznaczył, że takie wyróżnienie jest dla sportowca bardzo nobilitujące. Podkreślił, że dzisiaj w rozmowie pani Monika Michalin powiedziała, że to wyróżnienie jeszcze bardziej zmobilizuje ją do lepszych wyników sportowych i będzie propagować zarówno Miasto Poznań, jak i Polskę na wszystkich sportowych arenach.

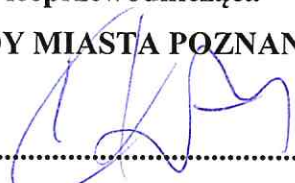
Przewodniczący RMP Grzegorz Ganowicz poinformował, że kapituły nagród przyznają również stypendia naukowe, artystyczne i sportowe, ale one wręczane są w innym terminie, zazwyczaj na początku października w trakcie sesji odbywającej się na Placu Kolegiackim. Dodał, że profesor Słowiński powiedział, iż niezależnie od wyróżnienia robi w życiu to, co lubi. Przewodniczący stwierdził, że po wysłuchaniu wszystkich, którzy odbierali nagrody ma wrażenie, iż laureaci robią to, co lubią na przekór różnym przeciwnościom - są więc dla wszystkich autorytetami. Przewodniczący RMP jeszcze raz pogratulował laureatom i podziękował wszystkim zebranym.

Punkt 9

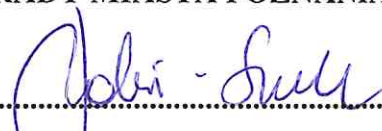
Przedmiot: Zamknięcie sesji.

Po wyprowadzeniu Sztandaru Stołecznego Miasta Poznania Przewodniczący RMP zamknął LXX uroczystą sesję Rady Miasta Poznania.

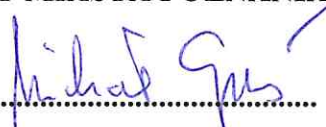
Wiceprzewodnicząca
RADY MIASTA POZNANIA

.....
Katarzyna Kretkowska

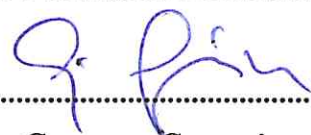
Wiceprzewodnicząca
RADY MIASTA POZNANIA

.....
Karolina Fabiś-Szulc

Wiceprzewodniczący
RADY MIASTA POZNANIA

.....
Michał Grześ

Przewodniczący
RADY MIASTA POZNANIA

.....
Grzegorz Ganowicz

Protokołowała: Natalia Ratajczak
(Biuro Rady Miasta)
sporządzono dnia 27 lipca 2018 r.